

РЕШЕНИЕ

№ 11359

14.01.2020 г.

град София

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИЯТ РАЙОНЕН СЪД

На двадесет и четвърти октомври
В публично заседание в следния състав:

99 наказателен състав
две хиляди и деветнадесета година

Районен съдия: Петрослав Кънев

Секретар: Станислава Червенякова

като разгледа докладваното от съдия Кънев НАХ дело № 12479 по описа за 2019 година и за да се произнесе, взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 59 и сл. от ЗАНН.

Образувано е по жалба на „БЪЛГАРСКА СВОБОДНА МЕДИЯ“ ЕООД, ЕИК 205214825, срещу Наказателно постановление № РД-10-17 от 09.07.2019 г., издадено от председателя на Съвета за електронни медии (СЕМ), с което за нарушение на чл.12, ал.1 от Закона за радиото и телевизията (ЗРТ), на дружеството-жалбоподател е наложено административно наказание – „имуществена санкция“ в размер на 3000 лева на основание чл.126, ал.1 от ЗРТ.

С жалбата не се оспорва извършеното нарушение, но се твърди маловажност на същото и несъразмерност на наложената санкция. Иска се прилагане на чл.28 от ЗАНН.

В съдебно заседание процесуалният представител на дружеството-жалбоподател изцяло поддържа депозираната жалба и иска прилагане на чл.28 от ЗАНН. Не оспорва извършеното нарушение, но претендира за маловажност на същото.

Процесуалният представител на АНО оспорва жалбата и моли за потвърждаване на наказателното постановление като правилно и законосъобразно. Заявява, че нарушението било доказано по категоричен начин и не било маловажно. Представя писмени бележки.

Жалбата изхожда от легитимирано лице, подадена е в законоустановения срок, съдържа необходимите реквизити и производството е редовно образувано пред РС-София. Предвид на това съдът намира жалбата за процесуално допустима.

Софийският районен съд, след съвкупен и поотделен анализ на всички събрани по делото доказателства и като съобрази закона, намира за установено следното от фактическа страна:

На 10.05.2019 г. в СЕМ бил извършен преглед на запис от интегрираната система за мониторинг на предаването „Празнично студио по случай 09 май - ден на победата“, излъчено на 09.05.2019 г. по програма „Българска свободна телевизия – БСТВ“ на доставчика на медийни услуги „БЪЛГАРСКА СВОБОДНА МЕДИЯ“ ЕООД. При прегледа на записа било установено, че в „Празничното студио по случай 09 май - ден на победата“ с водещи Стоил Рошкев и Юлия Владимирова, излъчено от 07:30:00 часа до 12:28:00 часа, било включено аудио-визуално съдържание във връзка с шествие, озаглавено „Безсмъртния полк“. Водещата Юлия Владимирова казала: „След малко ще видите запис от събитията в София от Паметника на Съветската армия“. Следвали кадри от шествието. От 12:04:20 часа водещата на събитието казала: „Особено ми е

приятно да покания тук, пред Паметника на Съветската армия, Негово Превъзходителство Анатолий Анатолиевич Макаров, извънреден и пълномощен посланик на Руската федерация в Република България. Заповядайте!”. В 12:04:47 часа Анатолий Макаров казал: „Без перевод или с переводам? Но вот, добре, разбрахме се..”, след което започнала реч, излъчена на руски език до 12:07:49 часа без превод на български.

Срещу „БЪЛГАРСКА СВОБОДНА МЕДИЯ“ ЕООД бил съставен АУАН № НД-01-23 от 21.06.2019 г., като описаното нарушение било квалифицирано по чл.12, ал.1 от ЗРТ. Актът бил съставен в присъствието на упълномощен представител на дружеството-жалбоподател, който го подписал с отбелязване, че иска случаят да бъде приет за маловажен по смисъла на чл.28 от ЗАНН. Съставеният АУАН бил подписан от актосъставителя и двама свидетели.

АНО счел посочените в акта фактически констатации за доказани и въз основа на него издал обжалваното понастоящем Наказателно постановление № РД-10-17 от 09.07.2019 г., с което за нарушение на чл.12, ал.1 от Закона за радиото и телевизията (ЗРТ), на дружеството-жалбоподател е наложено административно наказание – „имуществена санкция” в размер на 3000 лева на основание чл.126, ал.1 от ЗРТ.

Изложената фактическа обстановка съдът прие за категорично установена въз основа на гласните доказателствени средства – показанията на свидетелката .

които са логични, последователни, непротиворечиви и кореспондират изцяло с констатациите обективирани в съставения АУАН и в обстоятелствената част на наказателното постановление, поради което съдът ги кредитира напълно. Представените по делото писмени доказателства изцяло подкрепят думите на свидетелката. Наказаното лице също не оспорва фактическите констатации направени от актосъставителя, но претендира за маловажност на нарушението.

Съдът, с оглед установената фактическа обстановка и съобразно възраженията и доводите на жалбоподателя, както и като съобрази задължението си да проверява изцяло законосъобразността на наказателното постановление, независимо от основанията, посочени от страните, установи следното от правна страна:

АУАН е съставен от компетентен орган. Нарушението е ясно, точно описано, като са посочени датата, мястото, начинът на извършването му и нарушените законови текстове. Актът е подписан от двама свидетели и е бил връчен на представител на нарушителя. НП е издадено от компетентен за това орган като в съдържанието му нарушението отново е описано подробно по дата, място и начин на извършване, отразени са нарушените законови разпоредби, както и основанийето, на което се налага санкцията. В този смисъл съдът намира, че съдържа всички съществени реквизити за редовност, посочени в чл.57 от ЗАНН и нарушителят е бил запознат с всички фактически и правни основания на административнонаказателното обвинение. Спазени са сроковете по чл.34 ЗАНН. Актът е съставен в тримесечен срок от откриване на нарушителя и в едногодишен срок от извършване на нарушението, а наказателното постановление е било издадено в шестмесечен срок от съставянето на акта. При проверката на АУАН и НП съдът достигна до извода, че в процедурата по издаването им не са допуснати съществени нарушения на процесуалните правила, водещи до ограничаване правото на защита на жалбоподателя.

Съгласно разпоредбата на чл.12, ал.1 от ЗРТ, програмите се излъчват на официалния език, съгласно Конституцията на Република България, а в алинея 2 на същия член е посочено, че програмите или отделни предавания могат да бъдат и на друг език, когато: се разпространяват с образователна цел; са предназначени за български граждани, за които българският език не е майчин; са предназначени за

слушатели или зрители от чужбина; се предават чуждестранни радио - и телевизионни програми. Следователно основното правило е по алинея 1, а изключенията са посочени в алинея 2, като в настоящия казус обаче не е налице нито едно от тези изключения. Според § 1, т. 3 от ДР на ЗРТ програма е „система от всички елементи, които създава и разпространява операторът, и която е носител на определено съдържание, разпределено в часова схема“, а не отделно предаване, филм или друго аудио-визуално произведение. В случая не се касае за излъчване от страна на чужд доставчик или за препредаване на чужда програма, а за разпространяване от местен доставчик на предаване в нарушение на изискванията на националното законодателство, с оглед свободата на разпространение на медийно съдържание в рамките на Европейския съюз, регулирана и от Директива 2010/13/ЕС, която дава право за извършване на разпространение на програми на територията на една държава-членка от страна на базиран в друга държава – членка доставчик на аудиовизуални медийни услуги.

Неоснователно е възражението, че руският език бил близък до българския и разбираем за повечето българи. Задължението, вменено от закона е програмите да се излъчват на официалния език, съгласно Конституцията на Република България, който е българският език. Това дали аудиторията е разбрала съдържанието на кадрите е обстоятелство без правно значение. За съставомерността на нарушението е достатъчно да се установи, че предаването или част от него не е на официалния език и не съдържа превод под формата на дублаж или субтитри.

По делото категорично се доказва, че дружеството-жалбоподател е излъчило в телевизионната си програма повече от триминутна реч на руски език на посланика на Руската федерация, без тази реч да е била преведена на български език чрез дублаж или субтитри, поради което от обективна страна е налице нарушение по чл.12, ал.1 от ЗРТ, тъй като деянието не попада в нито едно от изключенията на чл.12, ал.2 от ЗРТ.

След като не се касае за нарушение извършено от физическо лице, то е безпредметно да се обсъжда субективната страна на нарушението и дали същото е било извършено виновно, тъй като отговорността на юридическите лица е обективна и безвиновна. Достатъчно е само да има извършено нарушение от обективна страна, за да бъде ангажирана административнонаказателната отговорност на жалбоподателя. Към субективната страна спадат също така мотивите и причините за извършване на нарушението, които също са ирелевантни в случая.

Член 126, ал.1 от ЗРТ е обща разпоредба за налагане на административно наказание, когато е извършено нарушение по чл. 7, чл. 8, ал. 1, чл. 9, ал. 1, 2 и 5, чл. 11 - 14, чл. 16 - 18, чл. 19а, ал. 1 и 2, чл. 19в, ал. 4 и 7, чл. 75 ал. 1, ал. 3 - 6, ал. 8 и ал. 10, чл. 78, чл. 79, чл. 80, ал. 1, чл. 81, 82, чл. 83, ал. 1 и 2, чл. 84, ал. 2 и 3, чл. 85, чл. 86 - 88, чл. 89, ал. 1, чл. 90 и 91 от ЗРТ. Поради това съдът намира, че правилно на „БЪЛГАРСКА СВОБОДНА МЕДИЯ“ ЕООД е наложено наказание по този текст. Материалният закон по определяне размера на имуществената санкция е приложен правилно като е съобразено цялостното поведение на нарушителя. Наложена имуществена санкция е в минимален размер, а именно 3000 лева, поради което съдът не може да я намалява. Предвид на това са неоснователни възраженията за несъразмерност на наложеното наказание.

В съответствие с изискванията на ТР № 1 от 12.12.2007 г. по т. н. д. № 1/2007 г. на ОСНК на ВКС, съдът обсъди, но не намери основания за прилагането чл.28 от ЗАНН като отчете характера и вида обществени отношения, засягането на които е факт чрез извършеното нарушение и че то се явява типично, обичайно. Доколкото последното не разкрива по-ниска степен на обществена опасност в сравнение с обичайните нарушения от този вид, случаят не може да бъде определен като маловажен и нарушителят да бъде освободен от налагане на наказание. В случая е без значение обстоятелството на близост във фонетично и лингвистично отношение на руския и

българския език, като възможността българската публика да разбере речта на посланика не е елемент от фактическия състав на нарушението. Няма значение и колко разпространен и използван в световен мащаб е руският език. Също така е без значение при извършване на преценката за маловажност на случая, продължителността на излъчване на фразите без превод на български език. Касае се за формално нарушение на просто извършване, за което е без значение настъпил ли е вредоносен резултат – в случая неразбиране на излъчената програма от зрителите. Това би следвало да е целта на разпоредбата, но не е елемент от съставомерността на деянието. Изложеното обуславя извода на съда, че нарушението, предмет на обжалваното НП разкрива типичната степен на обществена опасност, взета предвид от законодателя при определяне състава на нарушението по чл.12, ал.1 от ЗРТ и не представлява маловажен случай, поради което НП следва да бъде потвърдено изцяло. В този смисъл е и практиката на касационната инстанция, а именно: Решение № 6000 от 16.10.2019 г., постановено по КАНД № 5640/2019 г. по описа на АССГ, IX касационен състав; Решение № 7419 от 07.12.2018 г., постановено по КАНД № 8348/2018 г. по описа на АССГ, XI касационен състав; Решение № 82 от 05.01.2018 г., постановено по КАНД № 11015/2017 г. по описа на АССГ, V касационен състав и др.

В случая никоя от страните не е претендирала разноски по делото, поради което такива не следва да бъдат присъждани.

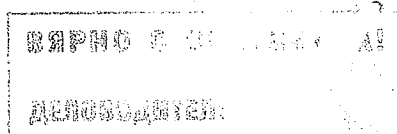
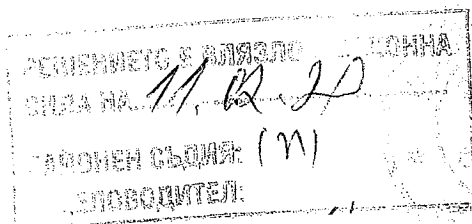
Предвид горното и на основание чл.63, ал.1, пред.1 от ЗАНН, Софийският районен съд

РЕШИ:

ПОТВЪРЖДАВА Наказателно постановление № РД-10-17 от 09.07.2019 г., издадено от председателя на Съвета за електронни медии (СЕМ), с което за нарушение на чл.12, ал.1 от Закона за радиото и телевизията (ЗРТ), на „БЪЛГАРСКА СВОБОДНА МЕДИЯ“ ЕООД, ЕИК 205214825 е наложено административно наказание – „имуществена санкция“ в размер на 3000 /три хиляди/ лева на основание чл.126, ал.1 от ЗРТ.

Решението подлежи на касационно обжалване в 14-дневен срок от съобщаването му на страните пред Административен съд – София град.

РАЙОНЕН СЪДИЯ:

15.01.20